

Sekcja Centralna T. D. P. do wszystkich członków.

Paryż d. 15. Października 1834.

Kr. Cen. T. D. P.
Nr 305.

Obywatele, Sekcja Centralna wola Towarzystwa postawiona u steru jego działań, poruczone mając sobie reprezentację i kierunek postępu Tow., nie mogła być i nie była obojętna na ułpność skrywającą, ja, tem wyższemu powołaniem. Ale im wyższe było stanowisko, na które Sekcja Centr. wola Tow. wzwiała, im ścisze jej powinności, i im większa tych obowiązków liczba, tym mocniej Sek. Cen. obowiązana, była wejść w siebie, zapytać swego przekonania, czy podobał się wotumem ciężarowi, a raz go przyjąwszy, odpowiedzieć powinna wszystkim jego warunkom.

Alu na chwilę, nie spuściła tego z umysłu Sek. Cen. ... Wbiegłem skolonności przywidziona do niemożności skutecznego działania przez czas jakiś, z wyrozumiałością potem przyjęła gorzkie wyrzuty, jakie jej Tow. uczynić nie umiało, i zarażem mocno postanowiła użyć wszystkich środków, sił wszelkich, ażeby zaradzić temu, wybrnąć z ostrywienia, i Towarzystwu nadać porządną, działalność i porządek kierunek.

Byłście świadkami, Obywatele, usiłowań Sekcji Centralnej — Wyznaczeni przez nią na przed Kommissarzy do uszeregowania się z Wami, mieli użyć Tow. niekorego pośpiechu we wzajemnem porozumiewaniu się, lecz zamiarona reforma nie przysłała do skutku. Kommissary będąc delegacją Sekcji Centr. nie mogła nie przedsięwziąć bez tych, którzy ją delegowali, i w kwestjach najmniejszej wagi, musieli się do nich odwoływać. Podział Sekcji Centr. odwoływanie to utrudniał, a tem samem pogorszył jeszcze stan jej poprzedni. Nie zatem twało ciągle. Trzeba było myśleć o zaradkach środkach. Wskutek tej myśli Sek. Centr. na nowo potworzona stworzyła Sekretariat. Zachowując nadane sobie atrybucje, powołała nowe ciało do prostego wykonywania swoich postanowień. — Ale jednak czy ustąpiło przez to? czy zmienił się stan poprzedni? i czy Sekcja Centr. mimo najgorliwszych chęci, mogła w zupełności odpowiedzieć oczekiwaniom Tow.? Nie... Najoczywistszym tego dowodem jest samo Tow., jesteście Wy Obywatele, co wiedzeni tej samej, co i my karliwoscią o dobrej sprawie wspólnej, nie przestajecie powstawać na nieczynność Sek. Centr., głosno oświadczając że nieodpowiedziala położonemu w niej zarządzeniu, i upominając się o spieszny ratunek przeciwko istniejącemu złemu.

Naukowa więc tylko, krótkim doświadczeniem, S. Cen., gdzie indziej niż wprzód postała szukać przyczyn do tychczasowej swej niemocy i Tow.; i innych niż wprzód postanowiła chwycić się środków, aby takowej zapobiedz. Po licznych próbach, przysłała na koniec do tego przekonania, że to panujące w Tow., leży nie w niej, ale jedynie w instytucji tworzącej terazniejszą, Sekcję Centr. i w płynących z niej następstwach — Zasada takowej instytucji jest przypuszczenie do składu Sekcji Centralnej wszystkich członków, którzy się w miejscu jej pobytu ciągle lub przypadkowo znajdują.

Chwilę tu zastanowicie się, Obywatele, nad całą opacznością tego przypuszczenia, a to będzie mogli, porównawszy dotychczasową naturę, tego, wyrzec o dobroci środków zaradczych, jakie wam podajemy. Skoro liczba członków Sek. Centr. jest straszną liczbą członków obecnych w pewnym miejscu, naturalnem tego następstwem jest, że się, ta liczba może nieograniczenie powiększyć — dziś np. Sek. Centr. liczy 33. członków — skład taki, jeśli nie czyni niepodobnem, to przynajmniej znacznie utrudnia porozumienie się wzajemne członków Centralizacji. Stąd nadmiarę przedłużona dyskusja; stąd tamowanie wszelkiego pośpiechu w działaniach; stąd szkodliwe i ciągle odrażające najzawzięcijszych oroszkroć postanowień — słowem, nie energia, nie życie jedne, nie ruch wyrazisty — ale ciągle łacie się bersilnych i sprzeczek usiłowań, ale walka zamętu i nietadu, były koniecznymi i nieodkrocznymi następstwami, jakie instytucja tworząca skład Sekcji Centralnej pociągnać za sobą musiała. — Oto są najgłówniejsze przyczyny niemożności skutecznego działania Sekcji Centr. Ale nie tu ich koniec — Każdy członek, który przybywa do miejsca posiedzeń Sekcji Centr. tem samem do jej składu należy, a każdy który się, oddala, przestaje być jej członkiem; stąd ciągły wpływ i odpływ członków, a naturalnym tej oscylacji skutkiem, Sek. Centr. nieraz wydawać musiała decyzje z sobą sprzeczne, a tem samem nie zawsze odpowiednie wymaganiom Tow. Nowo-przybywający albowiem członkowie nieświadomi totem działan Tow., niewprowadzeni do dokładnego poznania jego potrzeb, nie mogli gruntownie rozważonych dawać wotów, a te jednak wpływały na stanowcze w Sek. Centr. decyzje. Stąd dalej wypływa że Sek. Centr. nie mogła zachować jednności w swej najgłówniejszej atrybucji w wyobrażeniu i kierunku działań Tow.; myśl albowiem przewodnicząca temu kierunkowi, bez ustannej modyfikacji i remodyfikacji, przybierać musi, a to stosownie do tego wpływu lub odpływu dawnych lub nowo-przybywających członków.

Nie mniej też waina, a nawet naczelną przeszkodą działaniom swym Sek. Centr. napothkała w ustawie J. b. francuz przeciw stowarzyszeniom. Umieszczona w ognisku, na które cała surowość rewernej ustawy skierowała się, rozciąga — otoczona ogniem podstępny nieprzebranej policji — podejrzewana o związki z rewolucyjnymi zaburzeniami

którego działem był Paryż; zagrożona napotatko w istnieniu swoim, nie mogła ani zbiorowie prac swoich prowadzić, ani działaniom porządnego i silnego nadać piętna - trzeba było nawet niepospolitej odwagi i roztropności, a jakich Sek. Cen. dała niewątpliwym dowód, aby w najdziwliwszych okolicznościach potrafiła odwrócić od tego cios, który stanowiło i na wszystkich wymierzony był punktach. -

Aby więc zapobiedz stanowi, który był przez powyższe spowodowany przychylny, wypadato napróżd usunąć te przychylny, unieść dotychczasowy skład Sekcji Centr. i utworzyć ciasto - któreby ograniczone i nie liczne w swym składzie, naginając się do jednych, zrecznie odsuwając inne przeszkody, mogło działać z pośpiechem, jednością i energią - któreby zabezpieczone od codziennego przemieniania się członków, mogło swobodnie rozważać potrzeby tow., pojmować gruntownie jego dążność, być w stanie stosownie do działania tow. podać środki, lub urzeczywistnić te, które tylko w Sek. Cen. poruszone, chwili swojego objawienia tylko doświadczać się, nie mogły; a wyrobiony w swoim tonie jedność myśli i posiadający Centralizację, czuwać z wytkniętego sobie stanowiska, aby i w tow. przeprowadzić tę jedność myśli i jedność działania. -

Tak zapatrując się na przychylny tego i na środki onemu zapobiegające, S. C. mając na względzie jedynie tylko dobro tow., widziata się być w konieczności postanowić i postanawia:

Napisać projekt do ustawy tworzącej Wydział wykonawczy Tow. Dem. Pol. i takowy pod sankcją ogółu oddać i jak to niżej wskazać. Następnie S. C. zważywszy z drugiej strony na wyrzuty, jakie tow. co raz z większą mocą ponawia przeciw niestwierdzeniu jej działania - zważywszy przytem że nimi całe tow. zatwierdza lub odrzuca projekt przedstawiony, znaczący przeciw czasowi upłynąć musi; a Sek. Cen. stojąc w dawniejszym swym składzie w chwili tak ważnej, musiałaby jeszcze przeciągnąć oskarżoną, już nieczynność i przez to dać pochop sekcyom do przedwzięcia nieładu i zaprowadzenia rozdwojenia w tow., tyle pożądanym i tak troskliwie podniecanym przez zrecznych nieprzyjaciół tego tow. Sek. Centr. postanowiła wybrać i wybrata Komisję, do tymczasowego działania wewnątrz towarzystwa, w imieniu Sekcji Centralnej.

Obywatele. Nie czujemy potrzeby dalszego rozwijania, ani naszego projektu, ani jego konieczności - Leży ona w obecnym położeniu tow., leży w zadaniach, któreście wy sami tylekrotnie niosli. Wsprawiedliwieniem naszego projektu niech będzie gorąca żądza wydobyć się ze stanu, który gorszył nas samych, a poniżał w obliczu innych.

Nie wątpimy przeto że tow. po wzręczystrońnem rozważeniu przedstawiającego się projektu, sankcję mu swoją nada, i w ustawie obowiązującej tow. zamieni, a S. C. ufna w dobroć dokonanego dzieła, wierząca w konieczność niekiedy nieodparto, chwycenia się, w takich przez się środkach, spokojnie czeka wyroku tow., przeświadczeni że jakkolwiek ten będzie, ona niemniej dopełniła swego obowiązku.

Projekt do ustawy tworzącej Wydział Wykonawczy i atrybucye Wydziału wykon.

1. Towarzystwo Dem. Pol. wybiera wydział wykonawczy i zlewa nań wszystkie atrybucye stojące dotąd Sekcji Centralnej.
2. Wydział wykonawczy składa się z 7^{ciu} członków. Komplet stanowi 5^{ciu}.
3. Trwałość urzędowania jest miesięcy trzy.
4. Sekcja Paryska, jako najbliższa, jest stowżem działań wydziału wykonawczego.
5. Wydział wykonawczy jest odpowiedzialny solidarnie za działania swoich członków.
6. Na oskarżenie trzech członków wniesione przed Sekcją, pojedynczą na Wydział wykonawczy - Sekcja o oskarżeniu stanowi i decyzyą swoją do ogółu podaje.

Katastramy listy członków S. C. i, następnie osoby, które wyrażenie oddać się, pracom tow., są w możności. Chobryński Karol, Dacewicz Stanisław, Dmochowski Włodzimierz, Dombrowski Władysław, Dziwowski Zacharyasz, Grefuille Węppolit, Sawronski, Kaczanowski Karol, Kariski Marcelli, Klemczyński Julian, Korabiewicz Edmund, Lewandowski, Lubinski Cyar, Lutowski Wojciech, Niewężyński P. Henryk, Plater Lucyan, Przesławski Leon, Polichnowski Ignacy, Podbereski Ant. Ratajski Wikt. Rodowicz And. Srell Viettinghoff Jan, Szwajger Józef, Stawiariski Bohdan, Semenenko Adolf, Świątosławski Alep, Russocki Jan, Wystouch Juliusz, Wysocki Józef, Żebrowski Ign. Kien. Kowicz Wiktor, Kaleski Adolf. - Osoby podkreślonemi nazwiskami są kandydatami; inni albo na teraz nieobecni w Paryżu, albo dla innych przeszkód, dobrowolnie się wyrażają. - Czas odpowiedzi najdalej do dnia 10. listop. b. r. - Kassa tow. zupełnie wyzerpana. Korespondencje w pieniądzu mają być adresowane a M. Kaczanowski, rue D'Orléans 12. D. Worekcie imię M. Ernst D. W. faubourg St. Honoré. 52. [podp.] Dombrowski Władysław, Dmochowski Włódz, Kariski M. Komisarze Sekc. Centr. Na zgodność Piotr Henryk Niewężyński Sekr. G. D. P. -